

והוא ימשל בך ולאדם אמר כי
שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבוך תאכלנה כל ימי זיויך והקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפך תאכל
לזים עד שובך אל האדמה כי ממנה להוציא לך
אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו זווה
כי הוא היתה אם כל זמי ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתזות עור וילבשם

ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאוזד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלחו ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וזמי לעלם וישלחו יהוה אלהים מגן
עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש
את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים
וגם להט הזרב המתהפכת לשמור את דרך עץ
החיים והאדם ידע את זווה

אשתו ותהר ותלד את קיץ ותאמר קניתי איש את
יהוה ותספ ללדת את אזיו את הבל ויהי הבל
רעה צאן וקיץ היה עבד אדמה ויהי מקץ ימים
ויבא קיץ מפרי האדמה מנזזה ליהוה והבל הביא
גם הוא מבכרות צאנו ומזלבהן ויעש יהוה אל
הבל ואל מנזתו ואל קיץ ואל מנזתו לא שעדה
ויזר לקיץ מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קיץ
למה זרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תטיב
שאת ואם לא תטיב לפתח זשאת רבץ ואלך
תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קיץ אל הבל
אזיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קיץ אל הבל אזיו
ויהרגו ויאמר יהוה אל קיץ אי הבל אויך ויאמר
לא ידעתי השמר אזוי אנכי ויאמר מה עשית קול
דמי אויך צעקים אלי מן האדמה ועתה ארור
אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת
את דמי אויך מידך כי תעבד את האדמה לא
תספ תת כזזה לך על ועל תהיה בארץ ויאמר קיץ
אל יהוה גדול עוני מעשוא הן גרשת אתי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי על ועל
בארץ והיה כל מצאי יהרגו ויאמר לו יהוה לכן
כל הרג קיץ שבעתים יקם וישם יהוה לקיץ אות
לבלתי הכות אתו כל מצאו ויצא קיץ מלפני יהוה
וישב בארץ נוד קדמות עדן וידע קיץ את אשתו
ותהר ותלד את זנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם
העיר כשם בנו זנוך ויולד לזנוך את עירד ועירד
ילד את מוזויאל ומוזויאל ילד את מתושאל